

Svi su biblijski tekstovi u doba prosvjećenosti podrobno ispitani. Mogu li se svi ti događaji objasniti na prirodan način. Čuda izvan prirodnih zakona odbačena su kao nemoguća, a s tim i odgovarajući biblijski izvještaji lakoumno odbačeni kao neistiniti.

Događaji se iz Biblije u većini slučajeva uopće ne mogu razumjeti u okviru prirodnih zakona. Bog postupa suvereno i on je njihov zakonodavac, s time nije njima podložan. On u svojim postupcima ne podliježe nikakvom ograničenju, jer «Bogu ništa nije nemoguće» (Ev. Po Luki 1,37). Njegova se volja ispunjava.

Stvaranje, kao što je opisano u Knjizi postanka 1 čudo je o kojem Biblija izvještava. Bog stvara u razdoblju od šest dana po svojim idejama i svom planu predivan kozmos i sav život na zemlji.

Utjelovljenje Božjeg Sina neobično je čudo i ujedno božanska tajna: Djevica Marija je začela po Duhu svetom. Isus dolazi na taj način u naš svijet, a istodobno je i Božji Sin i čovječji sin. On svojom smrću na križu plaća za našu krivicu i time postaje naša garancija za vječni život.

Isusovo uskrsnuće je jedan daljnji, jako obilježavajući događaj koji se ne može objasniti nikakvim prirodnim zakonitostima. Svaki pokušaj objasniti ovo biološki ili medicinski promašuje ono što je bitno. Uskrsnuće jest i ostaje Božje djelo koje se dogodilo izvan djelovanja prirodnih zakona.

Zašto je Isus činio čuda?

Isusova čuda su nerazdvojno povezana s njegovim naviještanjem. On nije došao s neba i u putovnici imao bilješku «Božji Sin», nego je to dokazao govorom i djelima. Njegov autoritet stvoritelja, spasitelja i vječnog kralja bio je pot-

krijepljen čudima i znakovima koja su ga pratila. Oni su sastavni dio njegove misije i učenja.

Nakon sveg izloženog možemo božanski učinjena čuda još preciznije sažeti u definiciji **D3**:

D3: Čuda su neobična i divljenja dostojna djela i događaji koje čini Bog Otac ili njegov Sin Isus Krist, pri čemu se većina zbivanja odvija izvan djelovanja prirodnih zakonitosti.

Za razliku od demonskog djelovanja Božja čuda služe:

- njegovom proslavljanju [npr. stvaranje (psalam 19,2), iscjeljenje čovjeka koji je bio slijep od rođenja (Ev. Po Ivanu 9,3b)]
- kao pomoć ljudima [npr. voda teče iz stijene u pustinji (njiga Izlaska 17,1-6), gavrani su snabdijevali proroka Iliju hranom (1. Knjiga Kraljeva 17,6)]
- za jačanje u vjeri [npr. pretvaranje vode u vino na svadbi u Kani (Ev. Po Ivanu 2,11b)]
- izbjavljenje iz nevolje [npr. stišavanje oluje na moru (Ev. po Marku 4,39)]

Čudo vjere

U najveća čuda našeg vremena ubrajamo ona kada ljudi slijede Isusov poziv i tako nalaze vječni život. Pri tome se ne moraju prevladati prirodni zakoni, nego stari način razmišljanja zamijeniti novim. U Djelima je Apostolskim 16,23-34 je na primjeru čuvara tamnice opisana promjena udaljenosti od Boga k vjeri u njega. Na pitanje **«što**

mi treba činiti da se spasim?» odgovoriše mu Pavao i Sila: **«vjeruj u Gospodina Isusa ... pa ćeš biti spašen ti i tvoj dom»**

Zašto Pavao ne kaže: «Vjeruj u Boga!»? Na to bi mu čuvar tamnice sa sigurnošću odgovorio: «Ovdje u Grčkoj imamo dovoljno bogova – Zeus, Kronos, Reha, Posejdon, Hader, Apol, Artemis i Hermes.» Ali Pavao spominje Isusa, razapetog i uskrslog. Samo u Njemu imamo spas i vječni život. Na pitanje čuvara tamnice o spasenju postojao je samo jedan jedini odgovor – on je glasio onda kao i danas: «Isus!» Taj čovjek je to razumio i prihvatio Isusa kao osobnog spasitelja.

Vrijedno je spomenuti i koliko dugo je taj čovjek trebao da donese odluku. U ponoć je po prvi put čuo za put spasenja. Sa sigurnošću su Pavao i Sila iscrpnije vodili razgovor s njim, ali ako uzmemo da je to trajalo i nekoliko sati, sve se to dogodilo u jednom danu. To za neke čitatelje koji su danas po prvi put čuli za Evanđelje može biti ohrabrujuće. Za obraćenje nije potrebno najprije čuti 23 ili 168 propovijedi. Snaga Evanđelja je trenutno djelotvorna. Za «Čudo vjere» nije potrebno prevladati prirodne zakone. Ali tu se nalaze skoro uvijek teško savladivi zidovi naše volje koje treba preskočiti.

- Zidovi osobnog ustaljenog mišljenja
- Zidovi ponosa i uvjerenja u osobnu ne pogrešivost
- Zidovi otvrdlog srca

Djelovanje na dotičnu osobu koja povjeruje premašuje sve ono što možemo shvatiti i sebi predstaviti. Ona dospijeva s puta propasti na put spa-

senja i tog dana postaje građanin neba: **«A naša je domovina na nebesima...»** (Poslanica Filipljanima 3,20). Prema tome je vidljivo: Osobno uzvjerovati u Isusa Krista, odnosno obratiti se, najveća je stvar koja nam se u životu uopće može dogoditi. Odlučite se još danas za život s Isusom Kristom! Slijedećom molitvom se možete predati spasonoj vjeri i osigurati mjesto u nebu:

«Gospodine Isuse Kriste, ja želim isto jednom dospjeti u nebesko kraljevstvo. Očisti me prvenstveno od ponosa i ostalih grijeha mog života. Ja vjerujem da si Ti Bog i da si za nas ljude u tijelu došao na ovu zemlju. Ja vjerujem da si Ti umro za mene i da si uskrsnuo. Ti si moj spasitelj. Povjeravam se Tebi i prihvaćam Tebe u svoj život. Molim Te, dođi u moje srce, budi gospodar u mom životu i vodi me sigurno cilju. Amen!»

Direktor i profesor a.D.
Dr.-Ing. Werner Gitt

Naslov originala: Wunder der Bibel
Internetska stranica autora: www.wernergitt.de
Prijevod sa njemačkog na hrvatski: Radoslav Knežević

Izdavač: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
Telefon: 0049 5149 98 91-0, fax: -19
E-mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 126-16 – Kroatisch/Croatian – 2nd edition 2020

Čuda Biblije

Jesu li biblijska čuda
objašnjiva pomoću prirodnih zakona?

Werner Gitt

Čuda Biblije

Čuda nam se u našem znanošću prožetom vremenu na prvi pogled čine nerealna. Osobito je druga polovica prošlog stoljeća donijela veoma značajne spoznaje na području znanosti i tehnike:

- 1938. godine njemački je izumitelj Konrad Zuse (1910-1995) napravio prvo na svijetu pomoću programa upravljano računalo.
- 3. prosinca 1967. godine južnoafrički je liječnik Christian Bernard (1922-2001) po prvi put u povijesti uspješno presadio ljudsko srce.
- 21. srpnja 1969. godine čovjek je prvi put stupio nogom na mjesec. Astronaut Neil Armstrong je pun ponosa uputio sljedeću rečenicu: «Mali korak za čovjeka, ali ogroman korak za čovječanstvo».
- Škotski je embriolog Ian Wilmut 1996. godine uspješno klonirao ovcu Dolly.

Ovih nekoliko primjera mogli bi stvoriti dojam da ljudskim nastojanjima da stvore nešto novo skoro nema granica. Usprkos sveg povjerenja u znanost mnogi naši suvremenici imaju problema s Biblijom. Oni prigovaraju da u «Knjizi nad knjigama» stoje mnoge stvari koje se ne mogu znanstveno razumjeti, kao npr.:

- Djevičansko rođenje
- Uskrsnuće od mrtvih
- Slijepci progledavaju, nepokretni mogu odjednom hodati
- Suncu biva zapovjedbno: «Stani!»

Suočeni smo sa fenomenom biblijskih čuda i postavljamo pitanje jesu li ona za čovjeka 21. stoljeća

prihvatljiva. U prvom koraku dajemo ponajprije privremenu definiciju (**D1**) za čuda:

D1: Čudo nas dovodi u položaj divljenja zato što se pojavljuje neočekivano i nepredvidivo, te se time suprotstavlja našem normalnom zapažanju.

Ako su čuda neočekivana, što je onda to što očekujemo?

Ovo nam pitanje pomaže da jasno povučemo crtu između čuda (neočekivanog) i očekivanog. Svi se događaji u našem svijetu odvijaju u okviru čvrsto određenih zakonitosti. Ta nepromjenjiva događanja nazivamo prirodnim zakonima. Po svemu što nam je poznato, prirodni su zakoni konstantni – nepromjenjivi su od njihovog postavljanja u činu stvaranja. Nude nam slobodan prostor za najrazličitije tehničke izume i isključuju mnoge postupke koji su samo produkt naše mašte i kao takvi nerealni.

Divljenje nad prirodnim zakonima

Imamo li dovoljno prostora za divljenje djelotvornosti prirodnih zakona? Djeluju moćno! Kada sam prije kratkog vremena bio u hamburškoj luci, mogao sam promatrati kako se jedan brod lagano pokreće u lučkim vodama. Razmišljajući o tome, sjetio sam se jednog prirodnog zakona koji je poznat još od Arhimeda (285-212 pr. Kr.): **«Predmet koji plovi potiskuje točno toliko tekućine koliko je i sam težak.»**

Jesmo li uopće svjesni toga kakva su to veličanstvena zbivanja? Ako se npr. na brod ukrca štakor, onda brod u istom trenutku pokazuje reakciju i ponire u lučku vodu tako da dodatno potisnuta količina vode odgovara točno težini štakora. Kada bi htjeli proračunati tu novu dubinu poniranja, uopće nam ne bi bilo moguće. Nepoznat nam je točni oblik broda, na nekim mjestima je otpala boja i možda dio propelera viri iz vode. Svi bi se ti aspekti morali uzeti u obzir zato što ulaze u proračun. U stvarnosti se to događa trenutno i to vrlo točno. Tko daje naredbu molekulama da ustupe mjesto da bi brod uronio točno toliko duboko koliko štakor teži?

Ovaj prirodni zakon ne važi samo za taj brod u hamburškoj luci nego i za sve brodove na svijetu. Vrijedi za plastičnu patku u kadi, ali i za pravu patku na jezeru ili rijeci. Nitko ne bi mogao proračunati dubinu uranjanja patke zato što se oblik i struktura perja ne mogu proračunati. Tko je nadležan za to da se uvjeti za taj tako jednostavno formulirani prirodni zakon s tako kompliciranim posljedicama stalno iznova proračunavaju, i s time se u svako vrijeme i na svakom mjestu ispunjava? Pa tu mora biti netko tko to proračunava i onda na osnovu toga sve tako izvodi!

Tko je nadležan za održavanje prirodnih zakona?

I zaista je netko tu tko je nadležan za održavanje prirodnih zakona. O njemu čitamo u Bibliji, u poslanici Kološanima 1,17: **«Jer je sve u njemu.»** Taj koji održava svijet jest i onaj kroz koga je sve i stvoreno: **«jer je u njemu sve stvoreno – sve na nebu i na zemlji; vidljivo i nevidljivo, ... sve je stvoreno po njemu i za njega»** (Poslanica Kološanima 1,16). Taj jedan, tvorac svega, onaj je koji sve održava; to je Gospodin Isus Krist! Mogli bismo reći i ovako:

Isus ima vrhovnu vlast nad svim stvarima od mikrokozmosa do makrokozmosa.

Sam je **čin stvaranja** događaj koji se nije odvijao pomoću prirodnih zakona. Stvoritelj je svojom moći, svojom riječju, svojom silom i mudrosti sve oblikovao. Za to mu nisu bili potrebni prirodni zakoni. Prema tome, prirodni zakoni nisu uzrok nego tek rezultat stvaranja. Nakon završetka stvaranja prirodni su zakoni «stavljeni u pogon», tako da se sve odvija po njima. Isus je jamac za to da se to u svako doba i na svakom mjestu tako i događa. Za to mu nije potrebno ni računalo niti bilo kakvo pomoćno sredstvo. Njegova je svemoćna riječ dovoljna. U pismu Hebrejima, poglavlje 1,3 piše stoga o njemu: **«... koji svemir uzdržava svojom silnom riječi...»** To se Isusovo djelo održavanja iz znanstvenog pogleda izražava prirodnim zakonima. Prirodni zakoni u njihovoj cjelokupnosti stvaraju jedan čvrsti okvir u kojem se odvijaju sva zbivanja na ovom svijetu.

Gdje ima tu još mjesta za čuda?

Prirodni zakoni u praksi imaju djelotvornost kao što to ima «vrhovni sud» koji odlučuje je li neki proces u našem svijetu dozvoljen ili ne. Većinu složenih tijekova u onom što je stvoreno i gdje nije povrijeđen niti jedan prirodni zakon (npr. način na koji funkcionira mozak, razvoj embrija) mi ljudi doduše ne možemo oponašati i ostaje nam samo da se divimo. Zato što se pojavljuju očekivano ne ubrajamo u čuda ni najsloženije niti nerazumljive stvari na svijetu. Nakon ovog prosuđivanja možemo u odnosu na **D1** dati preciznu definiciju čuda **D2**:

D2: Čuda su takvi događaji u prostoru i vremenu koji se odvijaju izvan okvira naših prirodnih zakona.

Mi ljudi ne možemo ništa učiniti što bi prirodne zakone stavilo izvan snage. Stoga su za ljude čuda neizvodiva. Biblija nam daje brojne izvještaje o situacijama u kojima su Bog ili Isus činili čuda, kao npr.:

- Prelazak izraelskog naroda preko crvenog mora (Knjiga Izlaska 14,16-22)
- Dan koji je za Jošue duže trajao (Jošua 10,12-14)
- Stišavanje oluje (Ev. Po Marku 4,35-41)
- Isus hoda po vodi (Ev. Po Ivanu 6,16-21)
- Ozdravljenje slijepca (Ev. Po Ivanu 9,1-7)
- Isus hrani mnoštvo od 5000 (Ev. Po Ivanu 6,1-15)
- Uskrsnuće Lazara iz mrtvih (Ev. Po Ivanu 11,32-45)

Napomena: Ako ljudi povremeno ipak mogu činiti stvari koje leže izvan granica prirodnih zakona, onda to čine u ime drugih sila. Ili

- su Isusovi sljedbenici koje je On opunomoćio [npr. Petar hoda po vodi (Ev. Po Mateju 14,29), Petar u Isusovo ime ozdravlja hroma čovjeka pred vratima hrama (Djela Apostolska 3,1-9)], ili
- su čarobnjaci i guru učitelji kojima upravljaju demonske moći [npr. faraonovi čarobnjaci u Egiptu (Knjiga Izlaska 7,11-12)].

Mogu li se Biblijom posvjedočena čuda objasniti prirodnim zakonima?

Bog može djelovati u okviru prirodnih zakona, no ipak se to većinom zbiva izvan njih. U Jakovljevoj poslanici nalazimo izvještaj o proroku Iliji čija je molitva spriječila da kiša padne 3 ½ godine i nakon njegove druge molitve počela odmah padati. Bog je djelovao i dao da se ispuni njegova volja. Ipak tu niti jedan meteorolog ne bi vidio povredu prirodnih zakona.